मथमः। सदोषावकाश इव ते वाक्यशेषः।

द्वितीयः। आम् तर्हि उव्यक्तीए वअणं पमाद्ख्खालेदं आसि।

प्रथमः। कथामिव।

हितीयः। लेख्नोभूमिआए वट्टमाणा उच्चसी वारुणीभूमिआए वट्टमा-णाए मेणआए पाछुदा। साहि समागदा एदे तेलोक्कसुपुरिसा सकेसवा लोअवाला। कदमस्सि दे भावाहिणिवेसोत्ति।

१ आम् तिस्म नुर्वद्या वचनं प्रमादस्खालितमासीत्। — २ लक्ष्मीभूमिकायां वर्तमानीर्वद्यी वारुणीभूमिकायां वर्तमानया मेनकया पृष्टा।
साखि समागता एते त्रैलोक्यसुपुरुषाः सकेशवा लोकपालाः। कतमस्मिसते भावाभिनिवेश इति ।

सन्तरशणेस तमाभा आसि किंतुः K. ०सअवर उन्नसी तेस तेस तेस रस-न्तरशणेस उम्मानिआ आसि. U. ०सअवरे उन्नसी तेस तेस रसन्तरेस उम्मादिआ आसी. Our authority for the addition of किंतु is G. and the commentary of Kâṭavema, and that for omitting उन्नसी from our text is B. Another reason for the omission is the uncertain position it occupies in the different Mss., which shows that it has been interpolated.

- 1. B. begins the speech with किं and P. with कथं.—K.दोषा-व°.—A.N.N2.P.अवसर: for अ-वकाशः.—N.N2. इति for इव, and om. ते.
- 2. N.N2.आम्२ (=आम् आम्). B.

- भा:. A.G.U.आम. A.N.N2.B. पमादण for पमाद .—N.B.आसी for भासि. U.आमं तःए वंभणं प-मादक्वलिअं आसी.
- 3. A.N.N2.P. किमिति.
- 4. B. भूमिअं. U. वत्तमाणा. B. वास-णीभूमिअं. G. om. वासणीभूमिआए वहमाणाए मेणआए. P. om वहमाणा-ए before मेणआए. U वत्तमाणाए.
- 5-6. A.N.N2.B.समाञदा. K.om. सिंह समागदा एदे. P.सिंह समागदा खु लोअवाला तेलोकेसरा सकेसवा ते-सु कदमस्सि &c. A.G. om एदे. B.इमे. U.ते for एदे. A.तेलोके-कमला. N.N2.तेलोके सलोअवाला for तेलोकसपुरिसा सकेसवा लोअ-वाला. B.तेलोकेसरा. U.तेलोकपुरि-सा. K.U.सलोअवाला.—K.कदरस्सि. U.हेअअभिगिवेसोत्ति. B.भावाभि-णि°. N.N2.भावाण्य-धात्ति.